

Поняття добровільної згоди розкривається в примітці ст. 152 КК. Згода вважається добровільною, якщо вона є результатом вільного волевиявлення особи, з урахуванням супутніх обставин. При цьому очевидним є оцінний характер «супутніх обставин», згаданих у примітці.

У широкому сенсі згода особи на сексуальне проникнення в її тіло не може вважатись добровільною, якщо вона була надана, зокрема, під впливом застосування фізичного насильства, погрози його застосуванням, погрози іншого змісту (наприклад, погрози знищенням чи пошкодженням майна як потерпілої, так й іншої особи, погрози обмеженням прав, свобод чи законних інтересів потерпілої або іншої особи), обману, використання щодо особи її матеріальної чи службової залежності, безпорадного чи уразливого стану

Аналіз вище наведених норм дозволяє зробити висновок про те, що зміни до Кримінального кодексу України потребують подальшого удосконалення кримінально-правової протидії злочинним посяганням на статеву свободу і статеву недоторканість, що потребує виробленню науково обґрунтованих рекомендацій, адресованих як законодавцю з метою усунення вад нормативної регламентації відповідальності за вказані злочини, так і правозастосувачу з метою правильного й однакового застосування кримінального закону.

Одержано 15.04.2019



УДК 343.915

Наталія Олегівна РАСТОРГУЄВА,

курсант групи Ф1-206 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Шевчук Т. А.

ОСОБИСТІСТЬ НЕПОВНОЛІТНЬОГО ЗЛОЧИНЦЯ

Злочинність неповнолітніх на сьогоднішній день є важливою проблемою для усіх держав світової спільноти. Не є виключенням і Україна. Ще ніколи цей вид злочинності не привертав до себе такої уваги, як в останні роки. Було прийнято низку законів, розроблено спеціальні програми з протидії злочинності неповнолітніх, створено мережу державних органів і громадських організацій для належного забезпечення виховання підростаючого покоління, профілактики антисуспільної поведінки частини молодіжного середовища, однак, не зважаючи на всі докладені зусилля, рівень злочинності неповнолітніх, враховуючи латентність, залишається високим. Питома вага неповнолітніх злочинців у загальній чисельності засуджених осіб складає близько 4 %.

Причини такої ситуації ми спробуємо знайти в особистості неповнолітнього злочинця. Проблема особи злочинця являється центральною для кримінології, її розв'язання слугує ключем до розуміння сутності злочинності.

Неповнолітній не стає злочинцем раптово. Така його поведінка формується в силу сукупності причин та умов, що залежать від середовища, в якому розвивається підліток, і які визначають мотивацію окремих злочинів неповнолітніх. Формування особистості неповнолітнього злочинця відбувається в оточенні

найближчих йому людей в родині, школі, трудовому колективі (якщо неповнолітній працює), часто під впливом ряду несприятливих соціальних та психологічних факторів. Неповнолітні є найбільш вразливою частиною суспільства, вони, потрапляючи в стрімкий плин життя, підпадають під дію безлічі негативних чинників, в результаті чого, вчиняють протиправні діяння.

Поведінка неповнолітніх осіб відрізняється недостатньою зрілістю мислення і свідомості, фізіологічною несформованістю організму, що проявляються у прагненні пізнати нові відчуття, допитливості, недостатній здатності передбачати наслідки своїх дій, вольового розвитку, недостатнім соціальним досвідом, потягом до самоствердження тощо.

Особи молодого віку частіше вчиняють злочини агресивного, імпульсивного характеру. Вік у багатьох випадках визначає потреби, життєві цілі людей, коло їх інтересів, спосіб життя, що не може не відобразитися на протиправних діях.

У переважній більшості випадків неповнолітні злочинці – це особи з антисоціальною спрямованістю і схильністю до стійких стереотипів антисуспільної, девіантної поведінки. Зазвичай для цієї категорії осіб характерна підозрілість, егоїзм, низький рівень культурного та інтелектуального розвитку, агресивність, дратівливість, недостатня мотивація, лінощі тощо.

Підсумовуючи, можна сказати, що схильність до правопорушень у неповнолітніх злочинців обумовлена їх індивідуально – психологічними та соціальними особливостями. Відхилення у поведінці найчастіше пов'язане не з одним, а кількома факторам та їх комплексами.

Протидія злочинності неповнолітніх може бути ефективною тільки в разі ретельного вивчення особистості неповнолітнього злочинця, врахування ступеню соціальної деформації і дезадаптації особистості.

Беззаперечне теоретичне та практичне значення має узагальнення і систематизація властивостей і якостей неповнолітнього злочинця та розробка на цій основі кримінологічного портрету особистості неповнолітнього злочинця, що являється міцною основою для подальшого прогнозування індивідуальної злочинної поведінки неповнолітніх, вироблення найбільш ефективних заходів профілактичного впливу.

Одержано 03.04.2019



УДК 796.323.2(477)

Олександр Павлович СЛОБОДЯНИК,

курсант групи Ф2-302 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Казначеева Д. В.

ТЕРОРИЗМ ТА ЗМІ: ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ

Тероризм в будь-яких формах свого прояву перетворився в одну з найнебезпечніших проблем, з якими людство увійшло в ХХІ століття. У сучасному світі проблема тероризму займає особливе місце серед явищ соціальної